Montse de la Llave, alcaldessa de Vilafant: 'Amb l'Ajuntament de Figueres hem d'anar agafats de la mà, en el mateix tren'

'No és que no vulguem el vial de perllongació de la C-31; el que no volem és aquest tipus de carretera'

Montse de la Llave (Figueres, 1974) va accedir a l'alcaldia de Vilafant el juny de 2023, després de prendre el relleu de Consol Cantenys al capdavant de la candidatura del PSC. Procedent de l'associacionisme escolar, havia entrat al consistori el 2019 i havia estat primera tinenta d'alcaldia, amb responsabilitats en Educació, Benestar, Salut, Seguretat Ciutadana i Protecció Civil. Governa amb cinc regidors socialistes i els dos únics representants de Junts i Ciutadans.

Teníem un estudi previst des del 2018 i, en aquell moment, anàvem molt lligats amb l'Ajuntament de Figueres. Pel nombre d'habitants, a Vilafant ens correspon tenir una biblioteca, però això representa disposar d'una infraestructura i també d'un personal del qual s'ha de fer càrrec l'Ajuntament. Abans de tirar-ho endavant, es va plantejar que Vilafant tingués una biblioteca vinculada a la de Figueres, aprofitant que a la ciutat li faltava un altre equipament. L'alcaldessa Consol Cantenys havia estat treballant aquesta possibilitat i la idea era seguir aquest camí, però va arribar la covid i tot es va aturar. Nosaltres ho vam reprendre al principi del mandat. Figueres considera que ha de tenir una altra biblioteca pròpia i, per tant, vam decidir tancar aquella etapa i començar-ne una altra. El primer que necessitem és informació actualitzada, perquè les biblioteques han canviat molt. La gent hi va a estudiar i a llegir, però potser ja no cal una biblioteca amb cinquanta mil llibres, sinó un altre format i unes altres dimensions. Ara volem concretar què necessitem i les ubicacions són possibles. Tenim tres nuclis i hem de decidir on la posem. Mirem cap a la zona de les Forques, on hi haurà l'institut i potser hi haurà més necessitat, però també cap al nucli antic. El que hem aprovat és estudiar i planificar aquestes necessitats per continuar fent passos i que, en un futur, sigui una realitat.

Queda una mica apartada. Veient com ha canviat el concepte de biblioteca, tenim aquesta opció en espera. No vol dir que la descartem definitivament, però hem de repensar exactament què necessitem.

El POUM és un dels temes primordials per a mi i per a tot l'equip de govern. Una vegada tinguem el planejament consolidat i el puguem passar pel ple, ens obrirà moltes portes que ara tenim tancades. Hi ha hagut dos assumptes importants que l'han endarrerit: un d'urbanístic i un altre relacionat amb les carreteres i les infraestructures. Hem trigat a posar-nos d'acord, però ara aquests temes estan resolts. Mentrestant, s'han anat fent els tràmits del POUM. Ara els redactors s'han de tornar a posar al dia, perquè les normatives han canviat i cal modificar alguns detalls. Quan tot això estigui enllestit, ho haurem de portar al ple.

No vull donar dates. En principi havia de ser ràpid, perquè estava força avançat, però quan una cosa no depèn només d'un mateix, sinó també d'altres, els plantejaments poden canviar d'un dia per

l'altre.

Hi ha els terrenys entre les Forques i el Camp dels Enginyers, que han de permetre unir aquests nuclis perquè no quedin tan separats. Després tenim tota la zona de l'estació, que serà, en part, més comercial i també tindrà habitatges, potser d'una tipologia diferent. Estem acostumats que a Vilafant hi hagi cases unifamiliars i adossades, però a les zones de desenvolupament hi haurà altres tipus d'habitatges. La societat i les necessitats han canviat. En qualsevol cas, ni podem ni volem tenir un creixement molt gran pel que fa al nombre d'habitants.

Arran del POUM, i per poder-lo tancar, ens hem trobat que una de les infraestructures no encaixava. Ja hi havia dibuixada una reserva i es manté: nosaltres continuem volent que aquest tram de vial hi sigui. El que no compartim és el tipus de carretera que es planteja. Si parlem d'una ronda, d'una carretera, en una zona on actualment no hi ha res construït, s'han de mantenir unes distàncies. No és que fem el contrari del que s'havia dit anteriorment, sinó que considerem que aquesta denominació no és la correcta. Sempre s'ha parlat de la C-31, però, quan ho hem comentat amb la Consol Cantenys i amb l'arquitecte Lluís Gratacós i hem repassat el que s'havia treballat, s'havia parlat d'aquest vial, però no com una ronda. Aquest és un dels assumptes que ens ha paralitzat el POUM. No volem velocitats excessives i una carretera. Si estem pensant que al voltant d'aquest tram hi haurà habitatges, no podem permetre que els veïns tinguin això al costat de casa.

Nosaltres ja havíem parlat i tancat un dels temes que mantenien aturat el POUM, però aquesta infraestructura no encaixa ni pel volum ni per les distàncies que s'han de mantenir, aquests cinquanta metres per banda dels quals m'han sentit parlar moltes vegades. A més, aquest vial és el que ha de tancar tota la trama urbana: a partir d'aquí ja no es podrà construir més. Hi ha molta distància i també hem de tenir en compte totes les infraestructures que ja travessen el municipi, que són moltes, algunes d'alta velocitat, abans d'afegir-n'hi una altra. Insisteixo: no és que no vulguem el vial; el que no volem és aquest tipus de carretera.

Els pressupostos de Vilafant són els que són i està claríssim que nosaltres no podem sostenir aquesta inversió. La part vinculada als sectors que s'hagin de desenvolupar s'haurà d'imputar als propietaris o als promotors corresponents. Tot i així, ja n'hem parlat amb la Generalitat. Els hem exposat el problema i els hem demanat com el podem solucionar. Primer hem de resoldre aquest entrebanc i tirar endavant el POUM, i després continuar amb el pas següent. La Generalitat és conscient que, si ha de dependre de l'Ajuntament, no hi arribarem: és inviable. Estem parlant de com ho podem solucionar, perquè nosaltres també tenim la necessitat de disposar d'aquest vial.

Les últimes notícies que tenim són que estan treballant en l'informe ambiental. Estem en un moment en què també hem de poder fer aportacions i al·legacions. Sempre diem que qualsevol infraestructura nova té una part positiva i una altra de negativa. En aquest cas, per a Vilafant serà positiva, però també tenim molts terrenys agrícoles i molts camins que formen part del potencial del municipi. Des de l'Ajuntament hem d'incidir perquè l'afectació sobre aquests camps i camins sigui la mínima possible.

L'estudi ambiental ja està tancat i, pel que sé, ara estan revisant el projecte, sobretot la part econòmica, perquè els preus ja no tenen res a veure amb els d'abans i s'han d'actualitzar. La Diputació el tirarà endavant. Per part de l'Ajuntament, sempre dic el mateix: aquests anys de sequera

gairebé no ens n'havíem recordat, però aquest últim any hem hagut de tancar el pas cada dos per tres. És perillós i, tot i que pugui semblar una carretera secundària, hi passa molt de trànsit. Des de l'Ajuntament estic a favor de tot el que representi millorar la seguretat.

L'alcaldessa de Vilafant fotografiada davant de l'Ajuntament. / Santi Coll

Amb el tema de l'institut estem contents perquè veiem que s'estan complint els passos i el calendari que ens van comunicar. Si no hi ha cap inconvenient, el projecte continua endavant i ara sí que el veurem construït. Ja ens han demanat la llicència d'obres i penso que això és un pas molt ferm, que ens fa veure que va de debò. Tot el projecte l'hem treballat conjuntament amb Infraestructures, l'empresa, els responsables del Departament a Girona, la comunitat educativa, la direcció i el professorat de l'institut. Durant aquest temps hem treballat per recollir les necessitats de tothom, que em sembla molt important. El calendari continua endavant. Això no vol dir que el tinguem construït al gener, però, si tot segueix igual, crec que el 2027 podríem començar a veure les màquines.

Aquesta rotonda està dibuixada i soc conscient que està pendent. L'he demanada i n'hem parlat. Amb la sortida de l'autopista, aquesta carretera nacional que tenim aquí hauria de canviar: hauria de passar a ser una via urbana i tenir menys trànsit. Tot i així, la rotonda és necessària.

El balanç és positiu. Estem treballant d'una manera molt clara, perquè ha de ser així. Al final, tots els que som aquí volem treballar per Vilafant i pels seus veïns. La millor manera de fer-ho és posar-ho tot damunt la taula, consensuar els temes i tirar-los endavant. S'han de recollir les aportacions de cadascú, sigui del grup que sigui. És la millor manera d'aconseguir que el municipi avanci.

Sí. Hi ha moments complicats, dies que sembla que tinguin moltes més de vint-i-quatre hores i que et fan pensar, però tenim molts temes pendents i, en quatre anys, no hi ha temps per fer-ho tot, em tornaré a presentar.

Totalment, i ho vivim cada dia amb coses tan bàsiques com l'asfaltatge. Teníem aprovat un pla d'asfaltatge per a aquest any i som a mitjan novembre i encara ha de venir l'empresa. Se suposa que vindrà aviat, però, per molt que prenguem les decisions, hem de passar moltes fases fins que es poden executar. Després hi ha un altre gran problema: les empreses estan saturades i és molt difícil complir els calendaris. Això fa que ens hàgim d'esperar els uns als altres. A banda de la burocràcia, també hi ha la qüestió del personal. Si en un moment determinat necessitem algú per poder tirar endavant la feina, hem de fer borses de treball o processos selectius, segons el cas. Tot això és molt llarg i la necessitat la tenim en aquell moment. Les empreses van a un ritme diferent del nostre i els calendaris no ens encaixen.

Hi ha zones on el límit entre un municipi i l'altre no és ni travessar un carrer, sinó fer cinc passes. Jo no em queixo absolutament de res. Sempre que tinc algun dubte o alguna qüestió, agafo el telèfon i sé que, a l'altra banda, l'alcalde farà el possible per atendre'm i parlar-ne. No hi ha cap mena de picabaralla. Al contrari, tant l'Ajuntament de Figueres com el de Vilafant som conscients que hem d'anar agafats de la mà, perquè tenim molts projectes que, si no treballem plegats, no tiraran endavant. Tant un alcalde com l'altre som aquí per treballar.

Notícies relacionades

Ha de ser així. Si no pensem d’aquesta manera, no anem bé, perquè voldria dir que som egoistes. Cadascú ha de mirar les seves prioritats, però també hem de pensar en comú. Crec que ho estem fent bé per les dues parts, em quedo amb això i continuaré treballant d’aquesta manera.

Subscriu-te per seguir llegint

Via: Empordà

Font de l'article: https://www.diaridegirona.cat/alt-emporda/2026/11/25/montse-llave-alcaldessa-vilafant-amb-136823269.html